

43 מהיב רב מישר'שא על דברי רבא שהאומרת גירושתני אינה נאמנה
 44 ואפילו למשנה ראשונה, שניינו במשנתינו, האומרת **השימים ביני**
 45 **לבינה**, דילשיט משנה ראשונה היא נאמנה. ומכאן **אליטרא דרבא**,
 46 **שהרי הכא** – באומרת השמים ביני לביןך, **קילות לה ביטוף** – אין
 47 לה בזין בך, **וקטני** במשנתינו **ד ת |חימנא**, הרי שחתעם שהיא
 48 נאמנת איו מושום שאינה עשויה לובות את עצמה, ואם כן אף
 49 האומרת גירושתני תהא נאמנת למשנה ראשונה. מחרצת הגمراה,
 50 **קיסבר רבא**, **התקם** – באומרת השמים ביני לביןך אין לה גם בן ביזון,
 51 דביזון דלא **סני לה** – לא יתקבלו דבריה בכית דין כל עוד דלא
 52 אמרה שאין הבעל יורה בחוץ, איז לא **אייטה ברקאמורה** – אם אין
 53 הדבר אמרת כמו שהוא אומרת, לא **אפרה** ליה – לא היהת אמרת
 54 זאת, שבושא היא לך לפחות פרט במפרש שאינו יורה בחוץ, אבל
 55 האומרת גירושתני אינה נאמנת, שאין לה בך כל ביזון.
 56 רב מישר'שא מקשה על דברי רב המנוגא שאמר שהאומרת
 57 גירושתני נאמנת אפילו למשנה אחרונה, מושום שאין האשעה
 58 מעיהה לשקר בפני בעלה:
 59 שניינו במשנתינו, האומרת **השימים ביני לבינה**, דילשיט משנה
 60 אח'רונה אינה נאמנת, ומקשה רב מישר'שא, מהו **תהיוי תיובתא דרב**
 61 **המןנא**. וambil רב מישר'שא את קושיתו, והא **הכא** – באומרת
 62 **השימים ביני ובני**, **די'וח היא** (**בעלה**) [**דצלהה**] **דרע בה** – שידועה
 63 היא שעלה יודע אם היא משקרת, **וקטני** במשנתינו **דלא מהימנא**,
 64 ואם כן הוא הדין באומרת גירושתני לא תהיה נאמנת, אך על פי
 65 שידועה שעלה יודע אם היא משקרת, וקשה על רב המנוגא.
 66 הגمراה מישבת את שתת רב המנוגא:
 67 **קיסבר רב הנקנונא, הכא** – באומרת השמים ביני לבין נמי היא
 68 גוף אמרה – היא סבורה שאין בעלה יודע שהוא משקרת,
 69 שחושבת **שנוי דרביה דרע**, **כלומר שהבעל יודע שפלט את**
 70 **זרע**, אבל **בענן יורה בחוץ** הוא סבורה דמי **דרע** בעל אם הוא
 71 **ירוה בחוץ** או לא, ומושום **היכי פשקרא**. מה שאין כן באשה האומרת
 72 גירושתני, שידועה בודאי שהבעל יודע אם היא משקרת, אם לא
 73 שיוציא דרביה אמרת לא היהת טוענת כן.
 74 הגمراה מביאה כמה עובדות שלפי דברי האשעה נטמא
 75 ואסורה לעבהלה, ופקדו האמוראים שאינה נאמנת שמא נהנה
 76 עיניה באחרה, וכמו ששמענו במשנה:
 77 **הכא אליטרא** – אשת בחרה, **דקל יומא דתשמיש** – שכלי יום שהיתה
 78 משמשת עם בעלה, היתה **מייקדמתה** בבורקן ומשא **זריה ליבורא** –
 79 נוטלת לו את דיין. **וימא** פרד למורות שלא Shimsh אתיה, **אנטיא ליה**
 80 **מייא למישא** – הביאה לו מים ליטול דיין. **אמר לה בעלה, רוזא**
 81 **מיילטא לא חותת האידנא** – דבר זה לא היה היום, ככלומו, לא
 82 שימושו היום. ומאחר שהוא שמישה עם אדם שהיתה סבורה
 83 שהוא בעלה, **אמירה ליה לעבהלה**, אם כן אortho האדם שמישתי
 84 אותו, היה זה **חד מן נכירים** – אחד מן הגויים

ונברא הוא **דנסתחה שדריו** – הבעל הוא שנתקללה שדהו
 1 מלרעה, כלומר, קלקל האישות איו מחמת האשעה אלא מחות
 2 הבעל, שקדושת כהונתו גרמה לוشتאייר אשתו עלי, ומול גרים
 3 את האיסור, ולפיכך אשת כהן שנאנסה יש לה בתובה.
 4 רב פפא פשט את ספיקו של רבא ממשנתינו:
 5 **ואמרנו ליה** – והשיבו לרבה, **מג'יתין היא** – משנה היא, ככלומר,
 6 יש להוכיח ממשנתינו שיש לה בתובה. שניינו במשנתינו
 7 **האומרת טמאה אני לה**, יוצאת מעלה ושי לה בתובה. ומברר רב
 8 פפא, **במאי עקיבין** – במה מרובה, **אליטרא** – אם נאמר שמדובר
 9 באשת **ישראל**, לא יתכן שהיא שטעא יוין לה בתובה, כי איז
 10 (**יאם**) נאמר שמדובר שאומרת שונתה **בצוץ**, בולם יש לה בתובה,
 11 הרי האשעה שונתה **בזובג**, בולם אין לה בתובה. ואיז מדובר
 12 שאומרת שונתה **בזובג**, מי **קא מיטפרא על גברא** – וכי נאסרת
 13 היא על בעלה, הרי אשת ישראל שנאנסה מורתה לעלה, ומדובר
 14 תצא מבעלת. **אללא** רדי מדבר באשת פה, ובאיו אופן, איז
 15 מדבר שונתה **בזובג**, בולם יש לה בתובה, אמרו, **וקטני** במשנה **יש לה בתובה**,
 16 הרי שיש בתובה לאשת כהן שנאנסה תחת בעלה.
 17 הגمراה מסתפקת האם שאשה נאמנת לומר שעלה גירוש אותה:
 18 **איבעא לה**, אשת שונתה **לעצלת גרשגין**, פהו, האם היא נאמנת
 19 ומורתה לתרשא לאחר או לא.
 20 אפר רב **המנוגא**, **תא שמע** ראייה ממשנתינו שנאמנת, שניינו
 21 במשנה, **האומרת טמאה אני לה**, נאמנת, ובעה חוויב לרשות.
 22 **דאפקilo למשה אח'רונה דקטני דלא מהימנא**, ודוקא התקם –
 23 באומרת טמאה אני לה, הטעם הויא שאינה נאמנת משנוינו
 24 דחוישים **דמשקרת** ואני פחדת מעלה אינו יכול לדעת אם היא זונת
 25 ביה – ממש שידועה שעלה אינו רשאי שונתה **דרע דבעלה לא דרע**
 26 לאחר או לא, **אכל נביי** אשת האומרת **גרשגין**, שידועה **דבעלה**
 27 **דרע ביה** אם היא משקרת, **מיחמאן**, **דוחקה אין אשת מעיה פניה**
 28 לשקר **בפני בעלה**.
 29 אפר ליה **רבקא** לרב המנוגא, **דרבחה** – יש לומר להיך, שאפקilo
 30 לישיט המשנה ראשונה **וקטני** במשנתינו **דמחטנא** לומר טמא
 31 איז לה, דוקא התקם – באומרת טמאה אני לה, הטעם שנאמנת
 32 את עצמה לומר שנאנסה תחת בעלה, שיש בה ביזון פגם, ואם
 33 לא שבאמת נתמאה, לא היהת מולצת בעצמה לומר שננטמא.
 34 **אכל הכא** – באומרת גירושתני שאין בכר ביזון, אין סיבה להאמין
 35 לה, **דזומני דתקייף לה** **מן גברא מעיה ומיעיה** – שפעים מזור
 36 בעסה תתחזק להיעז פניה נגד בעלה לומר שקר בפניו ותאמר
 37 שגירשה.
 38 רב מישר'שא מקשה על שיטת רבא:
 39 42

אגרות קודש

ב"ה, ה' אלול, תש"כ

ברוקlein.

הריה"ג וו"ח אי"א נו"ג רב פעלים

מו"ה משה יהודה שי' הכהן

שלום וברכה!

לאחר הפסק הכי ארוך נתקבל מכתבו מעש"ק שופטים...

בנסיבות מה לצרף בחו"ל הספר הוחלמה כתוב יד.